

ασμοῦ. Ἴδου οἱ λόγοι, δι' οὓς ἡ κοινὴ γνώμη δὲν ὑπάρχουσα φαίνεται ἐν τοῖς ἀποτελέσμασι τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας.

Ἴδου διατι ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐκλογῶν τῆς 7 Ἀπριλίου κρίνοντες δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι καὶ τότε ἀπέτυχεν ὁ Τρικούπης ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἢ ὅτι ἐνίκησεν ὁ Δεληγιάννης.

Ἐλεύσεται ὦρα καθ' ἣν ἐξελεύσεται ἐκ τῶν σπλάγχων αὐτῶν τοῦ ἔθνους ὡς ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς πάνοπλος ἡ κοινὴ γνώμη ἵνα παραδώσῃ τούτους δεσμίους ἢ ἐστεφανωμένους εἰς τὸ κριτήριον τῆς ἱστορίας.

Ἐλεύσεται ὦρα, καθ' ἣν εἰσακουσθήσεται ἡ φωνὴ τοῦ λαοῦ ἢ τοῖς ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ ἀκούοντες ταύτης ζήσονται.

Κατὰ Μάρτιον τοῦ 1888.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

ΤΟ ΜΝΗΜΑ ΜΟΥ

Τοὺς οὐρανοὺς παρακαλῶ
νὰ μοῦ χαρίσουν μνημα
τοῦ στήθους σου τὸ δροσερὸ
καὶ γαλατένιο κῦμα.

Ἄλλὰ τὴν ὕστερη πνοή
ποτὲ νὰ μὴ μου σθήτουν,
καὶ τοῦ θανάτου μου ζωὴ
ἐκεῖ νὰ τοῦ χαρίσουν.

Ἄς πάη τὸ σῶμα κ' ἡ καρδιά,
ψυχὴ καὶ μνήμη ἄς μείνῃ.
Νὰ γράφῃ ἡ μνήμη τὰ φιλιὰ,
ὅσα ἡ ψυχὴ σοῦ δίνει.

Ἄν ἡ ζωὴ μου κουρταλῇ
τὴν θύρα τῆς ἀβύσσου
κἄν ἄς χορτάσω 'ς τὴ θανὴ
γλυκάδαις παραδείσου.

Ὁκτώβριος 1888.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΝΟΥΣΟΣ